

Ideas Sarah Shapiro Claims To Own, Though They Are Not Original With Her

הלן שני ציטטות מספרה של שרה שפירו ולאחריהם המקורות המביעים את אותם רעיונות ששפירו טוענת לבעלות עליהם:

(א) ההכרה במוגבלותנו מזכירה לנו את תלותנו בקב"ה (עמוד 87 בספר של שפירו):

"She cannot forget you. Why can she not forget you? Because of her need for you. She is helpless. So in the same way did your Creator give you your nature, so that you would not be able to forget about Him. If you were always strong and perfect, you would feel that you are the creator of your own talent. It is only your weakness that brings you to an awareness of your Creator. It is your need that causes you to cry to Him. When you bump into a table, are you angry at the table?"

והנה המקורות:

(1) ספר חובות הלבבות שער ד - שער הביטחון פרק ג (מאת רבינו בחיי בן יוסף אבן פקודה, נכתב לפני כ- 900 שנה בערבית ותורגם לעברית כמאה שנה לאחר מכן, ספר מאוד מפורסם)

והעילה, אשר בעבורה חייב הבורא את האדם לחזר ולסבב על סבות הטרף ושאר מה שהוא צריך אליו, לשני פנים. אחד מהם, מפני שחייבה החכמה בחינת הנפש בעבודת האלהים ובהמרותו, בחן אותה במה שמראה זה ממנה, והוא הצורך והחסרון אל מה שהוא חוץ לה ממאכל ומשתה ומלבוש ומעון ומשגל, וצוה אותם לחזר עליהם להביאם בסבות המוכנות להם על פנים מיוחדים ועתים ידועים. ומה שגזר הבורא שיגמר לאדם מהם, יגמר וישלם בהשלמת הזדמנות הסבות, ואשר לא גזר לו להגמר בהם, לא יגמר וימנעו ממנו הסבות. ונתבררו ממנו העבודה והעברה בכוונה ובבחירה לאחת מהנה מבלתי האחרת, ויתחייב אח"כ הגמול והעונש ואפי' לא גמר בהם המעשה. והשני, כי אילו לא הוצרך האדם לטרח ולחזר ולסבב להבאת טרפו, היה בועט ורודף אחר העברות, ולא היה משגיח על מה שהוא חייב בו על טובת האלהים עליו, כמ"ש: והיה כנור ונבל תוף וחליל ויין משתייהם ואת פועל ה' לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו, ואמר: וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו. ואמרו ז"ל: יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון. וכל שכן מי שאין לו חלק באחת מהן ולא שם לבו על אחת מהן. והיה מחמלת הבורא יתעלה על האדם, שהטרידו בעניני עולמו ואחריתו להתעסק כל ימי חייו בזה, ולא יבקש מה שאינו צריך לו ולא יוכל להשיגו בשכלו, כמו עניני ההתחלה והתכלה, כמו שאמר החכם: גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף. ואם הוא מגביר עבודת האלהים ובוחר ביראתו ובוטח בו בעניני תורתו ועולמו.

(2) ספר אורחות צדיקים שער השמחה (ספר פופולרי, מחברו לא ידוע, דפוס ראשון ב- 1580)

כי הבורא, ברוך הוא, ברא את האדם למלאכות רבות, וברא לו מזונו על ידי טורח גדול ועבודה, ואם היו כל הענינים והמזונות והבגדים מוכנים לאדם בלא טורח, אז לא היו כמה מצוות, כגון הצדקה, הגזילה, הגניבה והחמדה, ורבות מצוות כאלה. גם לא היה אדם בוטח באלהים. ועל זה גזר חזקיהו מלך יהודה ספר הרפואות (ברכות י ב), כדי שיבטח החולה באלהים, יתעלה, ולא ברפואות. גם אם היה אדם בטל ממלאכה ולא היה טורח אחר מזונותיו, היה בועט ורודף אחר העבירות, כדכתיב (דברים לב טו): "וישמן ישורון ויבעט".

(3) מנורת המאור פרק יד - לשמוח בחלקו עמוד 234 (מאת אבוהב יצחק הספרדי, חי בספרד בערך שנת 1300)

והאוכל מעט לשובע נפשו, ואינו מתכוין להנאת גופו, הרי זה מכיר את בוראו. כי כשירעב, יבין חסרון עצמו ופחיתות האדם. שבשעה שתחסר לו פרוסת לחם וקיתון מים, יחלש גופו וכל איבריו, ויחשכו

עיניו, ולא יעצר כח לעמוד על רגליו. ואז יכיר שלימות הב"ה, שאינו צריך אכילה ולא שתייה, שנא' האוכל בשר אבירים וגו'. וכשירעב יתלה עיניו להב"ה לבקש פרנסתו, ויכיר שהוא יתברך שמו נותן לחם לכל בשר, ומטריף פרנסתו לכל אחד ואחד ולכל גויה וגויה די מחסורה. ואז ירחם על העניים, ויפרוש מן הגאווה. לפי שהמאכלים הגסים מביאים את האדם לידי עונות ואשמים, שנא' וישמן ישורון ויבעט, ויטוש אלוה עשהו, וכת"י ואכלת ושבעת, השמרו לכם פן יפתה לבבכם.

(4) ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק טו: (מחברו ר' אליהו די ווידאש, ממקובלי צפת במאה ה-16) [שים לב לדמיון בין קטע זה לקטע הקודם – זאת דוגמה מאלפת של העתקה מילה במילה שעדיין מקובלת אצל מחברים של ספרות התורנית וספרות המוסר, דוגמת ספרה של שפירו.]

והאוכל מעט לשובע נפשו ואינו מתכוין להנאת גופו, הרי זה מכיר את בוראו, **כי כשירעב יבין חסרון עצמו ופחיתות האדם, שבשעה שתתחסר לו פרנסת לחם וקיתון מים חלש כחו וכל אבריו ויחשנו עיניו ולא יעצור כח לעמוד על רגליו ואז יכיר שלימות הקדוש ברוך הוא שאינו צריך אכילה ולא שתייה, שנאמר (תהלים נ, יג) האוכל בשר אבירים וגו', וכשירעב יתלה עיניו להקדוש ברוך הוא לבקש פרנסתו וידע שהוא יתברך שמו נותן לחם לכל בשר ומעדיף פרנסתו לכל אחד ואחד ולכל גויה וגויה די מחסורה. ואז ירחם על העניים ויפרוש מן הגאווה לפי שהמאכלים הגסים מביאים את האדם לידי עונות ואשמים, שנאמר (דברים לב, טו) וישמן ישורון ויבעט, וכת"י (שם ח, י) ואכלת ושבעת, השמרו לכם וגו'.**

(5) בינה לעתים, חלק א, דרוש ד:

ובזה אבין מה שנתרעם מישראל ע"פ משה רבינו ע"ה באמרו - צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך (דברים לב יח), כי הכפל והשנויים העירוני לחשוב בכוונתו כי צור זה הוא ע"ד מאמר הנביא ע"ה - שמעו אלי רודפי צדק מבקשי ה' הביטו אל צור חוצבתם וגו' (ירמיה נא א). ירצה הן אמת כי להעמידכם על אמתת גדרו יתבי' מה הוא לכם, שתשיגו אופן חיובכם אליו, ודאי א"א כי לא תוכלו להשיגו, אך מ"מ אתן לכם כעין דוגמא ומשל ממנו תבואו להבין קצת ענין זה. וע"כ שמעו אלי ושימו לבכם, אתם הרודפים הצדק והטוב המבקשים את ה', שתבקשו ותדרשו לדעת את ה' יתברך מה הוא לכם. הנה לבא לידי פתח הכרה זו, הביטו וראו הצור אשר חוצבתם ממנו, הוא אביכם הזקן ע"ה, אשר כמה וכמה מהטובות יש לו עליכם, לאשר יצאתם ממנו והוא השרש הנכבד שלכם אשר הביא אתכם לעולם בהיותכם מקודם נעדרי המציאות. ואם ככה אתם חייבים לצור, שהוא סבה שלכם להיותכם מסובבים ועלולים בחלק החומרי, כ"ש לסבה האמיתית יתברך שמו, אשר ברא אתכם בריאה מוחלטת מהאפס הגמור והוא סבת צורתכם התמימה. באופן שעל ידי זכירת חיובי האב הגשמי, יבא לזכור ולידע הפלגת החיוב בלי שום ערך לאב האמתי בוראו יתברך שמו, ובא זה ולמד על זה. אך הבן מחפיר ומביש, אשר לא דמה ולא עלה על לבו גדר ומעלת אביו עליו, מועד הוא אל הנפילה בשכחת האדון העיקר יתבי' שמו. והיא תלונת ה' צור ילדך תשי וגו', אין להפלא איך נוקשת בדבר חמור כזה לבלתי העלות על לבך פחד ה' והדר גאונו, כי הלא אם על המפורסמות ומורגשות נלגד עיניך לא שמת לבך, שהצור אשר ילדך ממש הוא אביך המוליד אותך, שאפילו הדת הטבעית מכריחתך לבלתי יזוז מנגד עיניך כל מה שאתה מחוייב ושכחת אותו, מזה נמשך ג"כ ששכחת אל מחוללך, האל שבראך הוא האב האמתי. ואם הוא נעלם ממך, היית זוכר אותו ע"י זכרון אביך המוחש.

כנ"ל + שבח היסורים:

(6) ספר העיקרים מאמר רביעי פרק יג (מחברו ר' יוסף אלבו (1380-1444) חכם שחי בספרד)

וגם כן פעמים יבואו על הצדיק יסורין מצד ההשגחה האישית כדי לשמרו מן החטא שהוא מתחיל להכשל בו או שהוא מוכן אליו, על דרך וישמן ישורון ויבעט (דברים ל"ב ט"ו), וכמו שאמרו רבותינו ז"ל יאה עניותא ליהודאי, וזה כדי שלא יבעטו מרוב הטובה, כמאמר הנביא וכסף הרביתי להם (הושע ב' י').

(ב) הקב"ה קובע באדם טבע מסוים כאשר נולד, ואין האדם יכול לשנות אותו. האם תפוח יהפך לאגס? הקב"ה רוצה שאדם יעבוד כדי להתגבר על הטבע אע"פ שאינו יכול לשנותו (עמוד 87 בספר של שפירו):

"It is your nature."

...

"You mean I won't be able to change?"

"Can an apple become a pear?" His black eyes twinkled. "You will have this nature until you die."

...

"Your Creator gave you this nature so that you would always have to work to overcome it."

והנה המקורות:

(1) משנה תורה לרמב"ם, הלכות דעות, פרק א', הלכה ב'
 הרעיון שמביע הרמב"ם: לכל אדם יש טבע שונה, טבע שניתן לו בעת בריאתו. חסרה לי הציטטה המדויקת.

(2) תהילים ק"ג: י"ג – תרגום ופירוש רב שמשון רפאל הירש
 (י"ג) כרחם אב על בניו רחם ה' על יראיו (י"ד) כי הוא ידע יצרם זכור כי עפר אנחנו. ובתרגומו של רש"י:

Even as a father has compassion upon his children, so the Lord has compassion upon those who fear Him. For he had known our nature; it was unforgettable for Him that we were dust.

ובפירושו:

He was well aware of our peculiar nature and disposition. Hence he remembered that like all other human beings we too were earthly creatures and as such prone to error. Indeed the moral shortcomings that adhered to us were taken into account when we were chosen, for it was precisely through them that the wondrous might of Divine discipline was to be demonstrated. G-d has chosen us to be the people to bring his message to the rest of mankind, not despite the fact that we were an עם קשה עורף, but for the very reason that we were so.

(3) Rav Adin Steinzalz – The Strife of the Spirit (page 40)

All the duties of Judaism are for a *man*, a physical and restricted creature. And for this reason there are also certain laws that are only for the satisfaction of the bestial desires of man. This is not a negative in any sense because, since man is imperfect, there must be a real relation to sin. "You must stoop to him if you want to elevate him."

This way is not a necessary evil but an ideal way in itself. In a more general sense, the aim of man is not to do holy duties and to be an angel on earth. Man's task is to reveal G-d's being in the lower world, and this is done by elevating the base and low elements and exalting them.

(4) Rav Adin Steinzalz – The Long and Shorter Way (page 208)

For one remains connected to the body; one can even be in a situation wherein a slice of bread is more real than Divine holiness, where only by very substantial effort can something in one's self be changed. Questions may well be asked: Why did G-d make a person like this? Why did He create the world this way, clothing the light of one's Divine Soul in the "skin of the serpent" and in the "fetid drop" like the body? For the human animal-soul is likehaving the humanbody in a serpent's skin. The answer is that G-d introduced the Divine Soul into the physical body in order to lift it up.

(5) Lousia May Alcott – Little Women (page 93)

"It's my dreadful temper. I try to cure it, I think I have and then it breaks out worse thanever. Oh, Mother, what shall I do?" cried Jo in despair.

"Watch and pray, dear. Never get tired of trying and never think it is impossible to cure your fault. The troubles and temptations of life may be many but you can overcome them and outlive them. All of you learn to feel the strength and tenderness of your Heavenly Father as you do that of your earthly one. The more you love and trust him, the nearer you will feel to him... His love and care will never tire or change, can never be taken from you but may become a source of lifelong peace, happiness and strength... She had drawn nearer to that Friend who welcomes every child with a love stronger than any father, tenderer than any mother ...

(6) " היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו! "

בירמיהו י"ג כ"ג, נאמר על התנהגותו הרעה של העם שאין סיכוי שתשתנה: "היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו!"